24/05/2021

Митрополит Киприан с поздрав за 24 май

Братя и сестри,

Празникът на българската азбука, просвета и култура и на славянската писменост е толкова почитан от народа ни, защото от векове е неизменна част от пъстротата на душевността ни. Там, в дълбината на българското сърце винаги има огън, който никога не угасва, защото пламъкът му гори от искрите на вярата, родолюбието и словото.

Малко след раждането на Майка България, словото ни получава своите писмени знаци. Пресветата Троица в благия си промисъл за нас, а и за целия славянски род обдарява с духовна благодат светите равноапостолни Константин-Кирил Философ и Методий, които създават първата славянска азбука – глаголицата.

Сътворена от тези свети мъже, писмеността ни носи дух и вечност. Всяка буква от нея е връх на невидим духовен айсберг, който е част от безкрайността на родната ни душа. Със създаването на славянската азбука българската реч става неподвластна на времето. А в нея се крие изворът, събрал в себе си българската горест и радост, плачът и слънчевата веселба, трепетите и народните ни въжделения, цялото онова съкровище, което ни прави българи, носещи своите немощи, но и уникални в своето кръстоносене.

Дали случайно Бог избира нашата родина, за да бъде съхранен дарът, който е приготвил за целия славянския род? Въпросът е риторичен, а отговорът е, че няма случайни неща. Факелът на славянката писменост е запален с много труд, лишение и страдания от боговдъхновените св. Кирил и св.Методий. После е предаден и поет от „народ , който преминава през своите Голготи и Възкресения със същата вяра и смирение, както и самите славянски първоучители. Явен знак за духовна приемственост между създателите и продължителите на това епохално дело.

Българският род, чиито делник векове е мъченически, продължава пътя на мъчениците на словото, светите Солунски братя и техните ученици. Роденото от св. Кирил и св.Методий израства в люлката на българската душа. Учениците на светите братя, приети с любов от св.Княз Борис и народа ни, с просветните си трудове обучават много свои последователи, превеждат на славянки богослужебните книги и ги разпространяват по цялата страна. От България славянската писменост преминава при руси, сърби и румънци.

Милост Божия, че празнувайки днес паметта на Солунските братя, ние продължаваме великата им и спасителна мисия, чиито корени над хиляда и сто години дават живот на българския народ и на цялото славянство. Прекланяме се пред бъзсънните им нощи, родили народната ни писменост и литература, пред трудовете им по преводите на свещените книги, пред добродетелите и себеотрицанието на учениците им и на стотиците хиляди техни безименни последователи.

Нека с признателно сърце подражаваме на вярата, стоицизма и родолюбието, които те непрестанно носят и с твърда надежда да отправяме молитва към тях. Да съхраним и традицията на този празник – най-българския, да отдаваме и заслужена почит на родните ни дейци на културата, учители и ученици и на всички, които влагат себе си в строежа на българщината.

Бог да благослови България и страдащото и побеждаващо българско сърце, частица от което сме всички ние, да продължава да бие силно и във вековете пред нас. АМИН!

bg-patriarshia.bg